

РЕШЕНИЕ

№ 2723

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **667** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с предходно наименование [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу решение № 1246 от 09.12.2021 г., постановено по НАХД № 7906/2021 г. на СРС, НО, 9 - ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-324 от 10.05.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на основание чл.222, ал. 1, предл. второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на разпоредбата на чл. 100б, ал. 8 от ЗППЦК.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от санкционираното дружество. С касационната жалба се релевира основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Излага доводи, че нормата на чл. 100б, ал. 8 от ЗППЦК определя кумулативно дадени задължения, а не алтернативно, както е приел съдът. Релевира се довод за приложението на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не изпраща процесуален

представител.

Ответникът - КФН чрез юрк. Г. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да се остави в сила. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че с решение от 25.09.2019 г. на КФН бил потвърден проспекта за пускане до търговия на регулирания пазар на емисия корпоративни облигации, издадени от [фирма] в размер на 7 500 000 лв. Те били разпределени в 7 500 бр. обикновени, поименни, безналични, необзпечени, лихвоносни, неконвертируеми, свободнопрехвърляеми облигации с номинална стойност 1 000 лв. с фиксирана годишна лихва в размер на 3.50% с лихвени плащания на всеки 6 месеца и главница, платима еднократно на датата на падежа. С това решение емисията облигации е вписана в регистъра по чл. 30 ал.1 т. 3 от ЗКФН, воден в КФН.

При извършена справка в партидата на [фирма], се установило, че в КФН не са налице данни, емитентът да е сключвал договор с довереник на облигационерите по издадената от дружеството емисия обезпечени облигации.

Св. М. приела, че дружеството е осъществило нарушение на чл.100б ал.8 изр. първо, пр. първо, хип. втора ЗППЦК, тъй като не е представило на регулирания пазар, на който се търгуват облигации на емитента, отчета за изпълнение на задълженията си по облигационната емисия за първо тримесечие на 2020г. в законоустановения срок - до 30.09.2020 г.

При така изложената фактическа обстановка било издадено НП № Р-10-324 от 10.05.2021 г., от заместник-председателя на КФН, с което на основание чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на разпоредбата на чл. 100б, ал. 8 от ЗППЦК.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Решението е правилно.

Събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин, че дружеството е извършило нарушение на чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение второ, хипотеза втора от ЗППЦК. По силата на тази разпоредба касаторът е бил длъжен да представи в КФН в 60-дневен срок от края на първото тримесечие (т.е. до 30.09.2020 г.) отчет за спазване на задълженията на емитента към облигационерите съгласно условията на емисията, включително за спазването на определените финансови

показатели. Този срок не е спазен, поради което е осъществен състава на посоченото в НП административно нарушение.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон. Този си довод касаторът обосновава с тезата, че чл.100б1 ал.8 ЗППЦК визира не два отделни състава на административно нарушение, а само един. Законът вменява на емитента две отделни задължения. На първо място емитентът е длъжен да представи на регулирания пазар, където се търгуват облигациите тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем в определен срок, който е различен в зависимост от това дали емитентът е поел ангажимент да спазва финансови показатели на индивидуална или на консолидирана база. На второ място емитентът е длъжен да представи такъв отчет и в КФН. Представянето на отчета е към два различни адресата, като представянето на всеки от тях има различна цел – отчетът се представя в Комисията за финансов надзор за надзорни цели, а на регулирания пазар - с оглед на гарантиране на правото на информация на инвеститорите във финансови инструменти.

По отношение на приложението на чл.28 ЗАНН въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя напълно и не намира за необходимо да преповтаря.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1246 от 09.12.2021 г., постановено по НАХД № 7906/2021 г. на СРС, НО, 9 – ми състав.

ОСЪЖДА [фирма] с предходно наименование [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: